

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 896/2019
13.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Јелене Боровац, Звездане Лутовац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца „ТРАНСЈУГ“ д.о.о. Међународна шпедиција и трговина Београд, чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Пословни простор“ Нови Сад у ликвидацији, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада и Републике Србије, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3565/18 од 22.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3565/18 од 22.11.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3565/18 од 22.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2289/18 од 07.05.2018. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3565/18 од 22.11.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је он, као правни следбеник „Трансјуг Сплит“ ООУР, искључиви власник пословног простора у Булевару ... број .. у ..., ближе описаног тим ставом изреке и да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Обавезан је тужилац да на име трошкова поступка исплати туженом ЈП „Пословни простор“ Нови Сад у ликвидацији износ од 18.980,00 динара, туженом Граду Новом Саду износ од 49.500,00 динара и туженој Републици Србији износ од 9.375,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/2018, у даљем тексту: ЗПП), благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца према туженима за утврђење права својине на пословном простору. У конкретном случају, примена материјалног и процесног права не одступа од судске праксе формиране кроз одлуке Врховног касационог суда. Тужилац ревизијом не конкретизује разлог због којег предлаже примену члана 404. ЗПП, а ни правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије, већ оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права. Због тога нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 21.11.2011. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 866.100,00 динара, што износи 8.375,59 евра (1 евро = 103,4077 динара), према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић